

ת"פ 54850/07/19 - מדינת ישראל נגד שמואל יוסופוב

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 54850-07-19 מדינת ישראל נ' יוסופוב

לפני: כבוד השופט גיא אבנון

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות מרכז - שלוחת ראשון לציון

נגד

הנאשם: שמואל יוסופוב - ת"ז

בשם המאשימה: עו"ד אלמוג בן חמו ועו"ד שיר זהבי

בשם הנאשם: עו"ד בני ברקי

מזדין

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); שימוש בכוח או באיומים כדי למנוע מעצר, לפי סעיף 47(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], תשכ"ט-1969; איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. בטרם הטיעונים לעונש ובהינתן גילו במועד ביצוע העבירות (20), הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מבחן (חובה), כשלבקשת שירות המבחן נדחה הדיון לקבלת תסקיר משלים. כן הוזמנה חוות דעת מאת הממונה על עבודות שירות.

כתב האישום

1. ביום 31.1.18 בשעה 19:24 לערך נהג אפיק גמליאל (להלן: אפיק) ברכב (להלן: הרכב) באזור התעשייה בראשון לציון וזיגג בין מכוניות בכביש, כשבמושב שלצדו ישב הנאשם. השוטרים אלעד בנעים ואורי פלג (להלן: בהתאמה: אלעד, אורי, ובצוותא: השוטרים) נסעו בשתי ניידות אחרי הרכב והבחינו באופן נסיעתו. לאחר שהרכב נעצר והניידות אחריו, יצא הנאשם מהרכב והחל להתרחק מהמקום. השוטרים הורו לו לעצור ולא להתרחק, אך הנאשם המשיך להתרחק מהרכב, ניסה להיכנס לבניין סמוך, אז נחסם על ידי אורי. בתגובה אמר הנאשם לאורי "למה מי אתה?", וכשהאחרון ביקש ממנו להזדהות סירב באומרו "י'מזדיין", מי אתה בכלל י'בן של זונה". אורי נכנס לניידת על

עמוד 1

מנת לרשום את מספר תעודת הזהות של הנאשם. או אז הכניס הנאשם את ראשו לניידת ואמר לאורי "למה מה עשיתי י'זבל". בתגובה יצא אורי מהניידת וביקש מהנאשם להירגע, ואילו הנאשם מצדו נצמד לאורי, איגרף את ידו ואיים "אני אזיין אותך, תיזהר". בשלב זה הודיע אורי לנאשם כי הוא עצור ואחז בידו בכוונה לאוזקו. הנאשם התנגד בכוח למעצרו, בכך שניסה להשתחרר ודחף את אורי. בהמשך לכך הגיעה למקום השוטרת נטלי בן נון (להלן: נטלי), שסייעה לשוטרים בבדיקת הרכב וזהות הנאשם. לאחר שהנאשם נעצר והוכנס לניידת ובעת שהיו בדרכם לתחנה, קילל את נטלי באומרו: "מי זאת השוטרת הג'ינג'ית השרמוטה הזאת", "אני מכיר את הבת של זונה השרמוטה השוטרת הזאת", "אני אזיין אותה בתחת שתצעק", והמשיך בכך גם בתחנה כשקילל ואיים על נטלי: "י'בת זונה, י'מזדיינת, י'שרמוטה, חכי ותראי מה יהיה לך".

תסקירי מבחן

2. תוכן התסקירים יובא בצמצום, על מנת להקטין ככל הניתן את הפגיעה בצנעת הפרט. בתסקיר מיום 28.6.21 נסקרו קורות חייו של הנאשם, (עתי) בן 24, השלים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות, אובחן בצעירותו כסובל מקשיים ושולב במסגרות חינוך מקדמות. הנאשם גדל בסביבה מוחלשת, ובצד זאת תיאר מערכת יחסים חיובית עם בני משפחתו. הוא לא גויס לצה"ל על רקע הרשעותיו בפלילים, ועובד כשליח מזה מספר שנים. שירות המבחן עמד על שתי הרשעות קודמות של הנאשם, מן השנים 2018-2019 (י'אמר כבר עתה כי לנאשם הרשעות נוספות, התייחסות תינתן בהמשך). הנאשם קיבל אחריות חלקית על ביצוע העבירות בהן הורשע בתיק זה, כשלתיפוסו הגיב באופן תוקפני כלפי השוטרים כתגובה רגשית להתנהגותם האגרסיבית כלפיו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם תופס עצמו כקורבן בסיטואציה, מתקשה לבחון את חומרת התנהגותו, איננו מבטא אמפתיה כלפי השוטרים, ואינו מכיר בקשייו לשלוט בכעסיו. בתום התסקיר העלה שירות המבחן ספק באשר למידת יכולתו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי לצורך הפחתת הסיכון הנשקף ממנו. עם זאת, בשל הנכונות שהביע הנאשם, ומתוך תקווה כי יהיה בכך כדי לסייע, הומלץ על דחיית הדיון כדי לאפשר לנאשם להשתלב בסדנת הכנה לטיפול.

בתסקיר משלים מיום 18.10.21 תוארה השתתפותו של הנאשם בסדנה בת 5 מפגשים שנועדה להכנה לטיפול - קבוצה ייעודית לצעירים עוברי חוק. הנאשם הגיע ל-4 מפגשים, בהם ניכרו קשייו לעמוד בכללים וגבולות ולקבל סמכות, והוא נזקק להכלה ולתשומת לב רבה. בהליך עלו קשייו של הנאשם לקחת אחריות על מעשיו, ומורכבות התקשורת בינו לבין גורמי אכיפת החוק. חרף הקשיים שעלו, התרשמה קצינת המבחן כי הנאשם שיתף פעולה מתוך ניסיון לקדם את עצמו, וביטא רצון לקחת חלק בטיפול המשכי. בשל רשימת המתנה לא עלה באותה עת בידי שירות המבחן לשלב את הנאשם בטיפול, המתוכנן להתחיל בתקופה הקרובה. קצינת המבחן התרשמה מהליך שינוי לטובה באורחות חייו של הנאשם, והמליצה להעמידו בצו מבחן למשך שנה ומחצה, במסגרתו ישתלב בקבוצה טיפולית באופן שיש בו כדי להפחית מן הסיכון להישנות עבירות. כן המליצה להטיל עליו לבצע שעות שירות לתועלת הציבור, ולשם כך גיבשה תוכנית בהיקף של 100 שעות.

הממונה על עבודות שירות מצא את הנאשם מתאים לעבודות שירות במגבלות.

טיעוני הצדדים לעונש

עמוד 2

3. זה המקום לציין, כי בפתח ישיבת הטיעונים לעונש מיום 4.1.22 ביקש ב"כ הנאשם לאפשר לנאשם לצרף את ההליך לתיק נוסף המתנהל בעניינו בבית משפט השלום בראשון לציון (ת"פ 59012-01-18, להלן: התיק המקביל), שם הורשע בעבירות דומות, וכמו בהליך כאן, ההרשעה ניתנה לאחר ניהול הוכחות עד תומן. לחלופין, עתר לדחות את הדיון לצורך קבלת תסקיר משלים. שתי הבקשות נדחו מהנימוקים המפורטים בפרוטוקול.

ב"כ המאשימה פתחה בתיאור מעשיו של הנאשם, עמדה על האינטרסים המוגנים בהם פגע, על התנהגותו האלימה והמבזה כלפי השוטרים שהיו מעורבים בעניינו, על ריבוי המעשים והתמשכותם בשטח, בדרך לתחנת המשטרה, ואף בתוך התחנה. ניתנו לנאשם מספר הזדמנויות לחדול ממעשיו, אך הוא בשלו. ב"כ המאשימה הפנתה לשני פסקי דין, וביקשה לקבוע מתחם ענישה בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, לבין שנת מאסר בפועל. אשר לעונש בתוך המתחם, הגישה גיליונות רישום פלילי ותעבורתי של הנאשם, ובנוסף הכרעת דין מרשיעה משנת 2016 והכרעת דין בתיק המקביל (שם טרם נגזר דינו ולכן אינה רשומה במרשם הפלילי). היא הפנתה לתסקירי המבחן, לכך שהנאשם עודנו מתקשה לקבל אחריות על מעשיו, מביע מוטיבציה ראשונית בלבד לטיפול, וממילא איננו ראוי לסטיה לקולה ממתחם העונש. סופו של דיון ביקשה לגזור על הנאשם עונש מאסר בשליש העליון של המתחם, במצטבר לכל עונש אחר, מאסר על תנאי מרתיע, וקנס בהתאם.

ב"כ הנאשם ביקש לתת משקל משמעותי לגילו הצעיר של הנאשם במועד ביצוע העבירות (בן עשרים), כשהתנהגותו באותה העת אופיינה בפזיזות על רקע אישיות ילדותית ובלתי בשלה. לטענתו, האירוע איננו "עד כדי כך חמור" כפי שסבורה המאשימה, ומצדיק קביעת מתחם בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות. לתמיכה בטענתו הפנה לעובדה שהאירוע החל על רקע אופן הנהיגה ברכב על ידי חברו של הנאשם (אפיק), אשר כלל לא הועמד לדיון, ולנסיבות מעצרו של הנאשם, אשר "באמת ובתמים היה בדרך לראיון עבודה". ב"כ הנאשם טען כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן, ערך מהפך בחייו, עזב את בית הוריו, מצוי בזוגיות, ביציבות תעסוקתית, והמסוכנות ממנו פחתה מאוד. מאז התסקיר הנאשם השתלב בטיפול פרטני וקבוצתי, והוא ראוי לחוות דעתו החיובית של שירות המבחן ולאופן סיום ההליך כפי שהומלץ. משכך עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, ובמידת הצורך לחרוג לקולה ממתחם העונש שייקבע, זאת גם על רקע חשש מפני נסיגה במצבו של הנאשם ככל שייגזר עליו עונש מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

הנאשם בדברו האחרון טען כי בארבע השנים שחלפו מאז האירוע הוא עבר תהליך משמעותי, כי הוא מצוי בדרך אחרת, מתרחק מפשע, והביע חרטה "על מה שהיה, זה לא בסדר, לא הייתי צריך להגיב ככה". באותה הנשימה הוסיף, כי "התובעים פה ציירו אותי כעבריין, היו רודפים אחרי בראשון, כל פעם היו עוצרים אותי ולא תופסים שום דבר... אני לא נהגתי, מה עשיתי להם? מה יש להם? אני עשיתי משהו?". לדבריו, הוא מצוי בקשר טוב עם שירות המבחן, שוכר דירה עם חברתו, עובד, שינה סביבה ועושה כמיטב יכולתו. משכך ביקש מבית המשפט להתחשב בו ובשינוי שעבר.

דיון

4. מתחם העונש הראוי ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע

העבירות, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. במעשיו פגע הנאשם במספר ערכים חברתיים מוגנים: שלטון החוק והסדר הציבורי, הגנה על עובדי הציבור במסגרת מילוי תפקידם, זכותם לכבוד ולתחושת בטחון. לזכותו של הנאשם - מעשיו לא היו מתוכננים, האלימות הפיזית שנקט מצויה ברף נמוך יחסית, ולא הסבה נזק פיזי למי מהמעורבים. לחובתו - התנהגותו הייתה אלימה ומכוערת, הוא הטיח בשוטרים עלבונות ואמירות מבזות ופוגעניות, עליהן חזר שוב ושוב, איים עליהם פעם אחר פעם, והמשיך בכך הן בדרכו לתחנת המשטרה והן בתחנה עצמה. לא למותר לציין כי הנאשם עשה כל זאת על רקע של מה בכך.

5. בתי המשפט עמדו פעם אחר פעם על החומרה היתרה הגלומה במעשי אלימות כלפי עובדי ציבור. ראו, מבין רבים, רע"פ 5579/10 דוד קריה נ' מדינת ישראל (2.8.2010):

"יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותיו של הזולת לא תאפשר פגיעה והעלבה כה קשה של נציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות, על מנת לגדוע אלימות מסוג זה במהירות האפשרית."

ב"כ המאשימה הפנתה לשני פסקי דין בעבירות איומים בנסיבות אחרות מענייננו, ועם זאת רלוונטיים בשינויים המתאימים. ראו בנוסף: (-) עפ"ג (מחוזי ב"ש) 2270-11-17 אלעמארנה נ' מדינת ישראל (21.2.18, טרם פורסם). נדחה ערעורו של המערער, אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות העלבת עובד ציבור, איומים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שהתקרב לשוטר בצורה מאיימת, קילל אותו ואיים עליו ברצח, ולאחר שהובא לתחנת המשטרה איים על קצין משטרה ועלב בו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה בין חודשיים מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל, וגזר את עונשו למאסר בן 6 חודשים לריצוי בעבודות שירות. (-) ע"פ (מחוזי מרכז) 35610-09-20 אבו גאנם נ' מדינת ישראל (29.11.20, טרם פורסם). נדחה ערעורו של המערער, אשר הורשע על פי הודאתו בשתי עבירות איומים. באישום הראשון, על רקע סירובה של מנהלת אגף החינוך בעירייה לבקשתו בנושא בתו, איים על ראש עיריית רמלה כי ייקח "20 נשמות, אני אזיין אותם ואני אשב עליהם בבית סוהר". באישום השני, כארבעה ימים עובר לאירוע דלעיל, איים המערער על מנהלת מחלקת בתי-ספר בעיריית רמלה, אשר הודיעה לו כי הבקשה בעניין בתו נדחית, באומרו כי ישרוף את כולם וישב בכלא. בית המשפט השלום קבע שני מתחמי ענישה, כל אחד מהם בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל, וגזר על המערער מאסר בן 7 חודשים לריצוי בעבודות שירות.

6. לאחר שנתתי דעתי לשיקולים המנויים בסעיף 40ג(א) וסעיף 40ט לחוק העונשין, לאור הממצאים עליהם עמדתי לעיל ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנהוגת, מצאתי לאמץ את מתחם הענישה לו עתרה המאשימה, קרי, בין מספר חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל.

7. אשר לגזירת העונש בתוך המתחם: לזכותו של הנאשם מצאתי לזקוף את גילו הצעיר במועד ביצוע העבירות;

נסיבות חייו המתוארות בתסקיר; שיתוף פעולה (חלקי) עם שירות המבחן, כמו גם המלצת שירות המבחן. פרק הזמן שחלף מאז ביצוע המעשה רלוונטי במידה חלקית (כתב האישום הוגש כשנה ומחצה לאחר ביצוע העבירות), בהינתן שמרביתו הוקדש להליכי מו"מ בין הצדדים, לניהול ההוכחות, ובהמתנה לתסקירי המבחן. חרף גילו הצעיר, לחובתו של הנאשם רישום פלילי מכביד ורלוונטי: 4 הרשעות מן השנים 2015 - 2019 בגין עבירות מהשנים 2012 - 2017, והרשעה נוספת בתיק המקביל בגינה טרם נגזר דינו. הנאשם הורשע עד היום במגוון עבירות לרבות פציעה, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים, הפרת הוראה חוקית, התנהגות פרועה במקום ציבורי, ועוד, וריצה עונש מאסר בפועל בן 6 חודשים.

הנאשם ביקש להיבנות מהמלצת שירות המבחן, בטענה כי הוא מצוי בהליך שיקומי משמעותי, וכי חריגה מההמלצה עלולה לגרום לנסיגה במצבו. אין בידי לקבל את הטענה. עיון בתסקירים מגלה כי גם לאחר שהורשע בדין, לאחר הליך הוכחות מלא, לא הפנים הנאשם את משמעות מעשיו וחומרם, עודנו תופס עצמו כקורבן, ונעדר אמפתיה לנפגעים. דבריו של ב"כ הנאשם אך מחזקים את הרושם, כשבמסגרת טיעוניו לעונש שב והעלה טענות כנגד כתב האישום (אפיק שנהג ברכב כלל לא הואשם, מטרת הגעתו של הנאשם לזירת העבירה), טענות שנדחו מכל וכל בהכרעת הדין (מתוך פסקה 8):

(-) אשר לטענה כי גם בהינתן האופן בו נסע הרכב, לא קמה לשוטרים סמכות לעכב את אפיק והנאשם, טענה זו נדחת בשתי ידיים. משעה שקבעתי קיומו של יסוד סביר לחשד, הרי שאין מדובר אך בזכותם ובסמכותם של השוטרים לברר את המצב לאשורו, אלא שזו חובתם. תפקידם של השוטרים לשמור על המרחב הציבורי, על ביטחון הנוסעים בדרך ועל ביטחון הציבור בכלל. כחלק מהגשמת חובתם זו שומה עליהם לבדוק את המעורבים בתרחיש המתואר לעיל, ובמסגרת זו, לדרוש את הזדהותם של השניים. ההגנה לא טענה לאכיפה בררנית, בכך שכתב האישום הוגש אך כנגד הנאשם (ולא כנגד אפיק), ובדין נמנעה מכך. הנאשם בהתנהגותו האלימה, המאיימת, המבזה ופורצת הגבולות הביא על עצמו פיו ומעשיו את מעצרו, ובהמשך לכך את כתב האישום שהוגש כנגדו, ואין לו להלין אלא על עצמו. על מנת לבסס את טענתו לחוסר סמכות הפנתה ההגנה לבג"ץ 4455/19 עמותת טבקה - צדק ושוויון ליוצאי אתיופיה נ' משטרת ישראל (25.1.21, להלן: ענין טבקה). אין הנדון דומה לראיה. בענין טבקה עמד בית המשפט העליון על כך ש"הפעלת הסמכות שבסעיף 2 לחוק תעודת זהות שעניינה הדרישה מאדם להזדהות באמצעות הצגת תעודת זהות אינה מותנית בקיומו של חשד סביר לביצוע עבירה, אך היא כפופה למגבלות המנויות בפרק ג' לחוק המעצרים ולקיומה של זיקה רלוונטית בין הדרישה להזדהות ובין המידע המצוי בתעודת הזהות, לרבות עצם קיומה של תעודה כזו" (פסקה 24). בענייננו קבעתי כי התקיים חשד סביר לביצוע עבירה.

אם לא די בכך, הרי שהנאשם בדברו האחרון המחיש כי גם בשלב זה עודנו חסר תובנה לחומרת מעשיו, ומשיל מעליו אחריות: "אני לא נהגתי, מה עשיתי להם? מה יש להם? אני עשיתי משהו?". כשאלו דבריו של הנאשם בטיעוניו לעונש, לאחר תקופה ממושכת של ליווי על-ידי שירות המבחן ושני תסקירים, אך מובן כי לא ניתן לקבל את בקשתו לחרוג לקולה ממתחם העונש משיקולי שיקום. עם זאת, בהינתן נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובאיזון בין רכיבי הענישה,

לא ראיתי לחייבו בקנס כספי, וחלף זאת ייתן הנאשם התחייבות צופה פני עתיד.

8. אחר כל אלה, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 5 חודשי מאסר בפועל. ככל שהוטל על הנאשם עונש מאסר אחר, העונשים יצטברו זה לזה.

המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות ב"בית לשובע", רחוב צ'לנוב 18 תל אביב - יפו, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 2.11.21. הנאשם יתייצב ביום 25.1.22 בשעה 8:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז מרכז של שב"ס.

הנאשם מוזהר כי עליו לעמוד בתנאי ההעסקה ובדרישות הממונה, לרבות בדבר איסור צריכת אלכוהול, וכי כל חריגה מהכללים עלולה להביא להפסקת עבודות השירות וריצוי יתרת עונש המאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. 4 חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירה בה הורשע או עבירת אלימות מסוג עוון או פשע.

ג. הנאשם ייתן התחייבות בסך 3,000 ₪ להימנע בתוך שלוש שנים מביצוע עבירה בה הורשע או עבירת אלימות מסוג עוון או פשע. הנאשם יצהיר על התחייבותו לפני עוד היום, שאם לא כן, ירצה תקופת מאסר בת 5 ימים. ההתחייבות תיכנס לתוקף לאלתר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

ניתן היום, ט"ז שבט תשפ"ב, 18 ינואר 2022, במעמד הצדדים.